

Азъ зная другъ примѣръ за единъ америка-нецъ въ Америка, който наслѣдилъ 15 милиона лева злато, но ги раздалъ всички, а самъ той пакъ си остава метачъ по улицитѣ. Този човѣкъ може да го вземете като образецъ на характеренъ човѣкъ.

Отъ това състояние, отъ този стремежъ къмъ покой, къмъ мързела произлиза смъртта. Тукъ се ражда смъртта, понеже нѣма условия за животъ. Ако въ покоя имаше животъ, нѣмаше защо да се създава свѣтътъ. Слѣдователно, всѣка вселена, слѣдъ като седи милиарди години въ покой, най-послѣ излиза отъ този покой и по такъвъ начинъ отъ покоя, отъ мързела излиза животътъ. Туй е на човѣшки езикъ казано. Но какво може да добие човѣкъ отъ единъ мързеливъ животъ, като не работи, като си почива? Е, казватъ нѣкои, човѣкъ трѣбва да си поспива. Добрѣ, какво се добива отъ сѣна? Наистина, човѣкъ все трѣбва да спи, но какво се добива отъ сѣна? — Почивка е, казватъ. Човѣкъ трѣбва да яде. Добрѣ, какво се добива отъ яденето? Всѣко нѣщо трѣбва да има смисълъ. Слѣдователно, истинското знание седи въ друга посока, да знае човѣкъ да служи. На какво? — На Истината. Азъ ще употрѣбя думитѣ „да служи на Истината“. Нѣкои ще кажатъ: ние знаемъ, какво нѣщо е Истината. Вѣрвамъ, че нѣкога сте я знаели, но сте я забравили и сега не знаете, какво нѣщо е Истината. Вие даже не можете да произнесете думата „Истина“. Ами че отъ хиляди години насамъ се произнася на български езикъ думата „любовъ“, но кой българинъ до сега е произнесълъ тази дума на нейния езикъ? Защото